

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad – Bulharsko) – „GVC Services (Bulgaria)“ EOOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

(Věc C-458/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společný systém zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států – Směrnice 2011/96/EU – Článek 2 písm. a) body i) a iii) a příloha I část A písm. ab) a část B poslední odrážka – Pojmy ‚společnosti založené podle práva Spojeného království‘ a ‚corporation tax ve Spojeném království‘ – Společnosti zaregistrované v Gibraltaru a podléhající tam korporační dani“)

(2020/C 222/08)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: GVC Services (Bulgaria)“ EOOD

Žalovaný: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

Výrok

Článek 2 písm. a) body i) a iii) směrnice Rady 2011/96/EHS ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států ve spojení s přílohou I částí A písm. ab) a poslední odrážkou části B této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že pojmy „společnosti založené podle práva Spojeného království“ a „corporation tax ve Spojeném království“ obsažené v těchto ustanoveních se nevztahují na společnosti založené v Gibraltaru a podléhající tam korporační dani.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341, 24.9.2018.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Specializat Cluj – Rumunsko) – AU v. Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

(Věc C-500/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Svoboda usazování – Volný pohyb služeb – Trhy finančních nástrojů – Směrnice 2004/39/ES – Pojmy ‚neprofesionální klient‘ a ‚spotřebitel‘ – Podmínky k uplatnění postavení spotřebitele – Určení příslušnosti pro rozhodnutí o návrhu“)

(2020/C 222/09)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Specializat Cluj

Účastníci původního řízení

Žalobce: AU

Žalované: Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Výrok

- 1) Článek 17 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že fyzická osoba, která na základě takové smlouvy, jako je rozdílová smlouva uzavřená s finanční společností, uskutečňuje prostřednictvím této společnosti finanční transakce, může být kvalifikována jako „spotřebitel“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud uzavření této smlouvy nespadá do profesionální nebo podnikatelské činnosti této osoby, což musí ověřit předkládající soud. Pro účely této kvalifikace jsou takové faktory, jako je skutečnost, že tato osoba uskutečnila velký objem obchodů v relativně krátkém časovém období nebo že investovala do těchto obchodů značné částky, jako takové v zásadě nerozhodné, stejně jako je jako taková v zásadě nerozhodná skutečnost, že tatáž osoba je „neprofesionálním klientem“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS.
- 2) Nařízení č. 1215/2012 musí být vykládáno v tom smyslu, že pro účely určení příslušného soudu se na žalobu na určení občanskoprávní deliktivní odpovědnosti podanou spotřebitelem vztahuje oddíl 4 kapitoly II tohoto nařízení, je-li tato žaloba neoddelitelně spjata se smlouvou skutečně uzavřenou mezi spotřebitelem a prodávajícím nebo poskytovatelem, což musí ověřit vnitrostátní soud.

(¹) Úř. věst. C 381, 22.10.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. března 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – LH v. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Věc C-564/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Azylová politika – Společná řízení pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany – Směrnice 2013/32/EU – Žádost o mezinárodní ochranu – Článek 33 odst. 2 – Důvody nepřipustnosti – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví nepřipustnost žádosti, pokud žadatel přicestoval do dotčeného členského státu přes zemi, ve které není vystaven pronásledování či riziku vážné újmy, nebo pokud tato země zaručuje dostatečnou ochranu – Článek 46 – Právo na účinnou žalobu – Soudní přezkum správních rozhodnutí týkajících se nepřipustnosti žádostí o mezinárodní ochranu – Lhůta osmi dnů pro rozhodnutí – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie“)

(2020/C 222/10)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: LH

Žalovaný: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Výrok

- 1) Článek 33 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje odmítnout žádost o mezinárodní ochranu jako nepřipustnou z důvodu, že žadatel přicestoval na území dotčeného členského státu přes stát, ve kterém není vystaven pronásledování či riziku vážné újmy, nebo ve kterém je zaručena odpovídající úroveň ochrany.